

17.81x14.3	1	עמוד 70	הארץ - גלריה	21/07/2023	86932787-0
ת ספריםמבחר מכתבים רשימות ורישומים - מאת ברוננו שול - 25910					

הנבחרים

מאיה בקר

אדואר לווה מתיידד עם המוות / קארסון מקאלרס מחוללת מהומה בבסיס צבאי
ברוננו שולץ חושף את בדידותו הגדולה במכתבים / רואלד דאל מתעלל בזוג טיפש ומרושע

ארבעה ספרים חדשים

אם ברוננו שולץ היה חי היום, הוא כנראה היה מקדם את עצמו ברשתות החברתיות. אבל שולץ פעל בחצי הראשון של המאה הקודמת, בעיירה גליציאנית נידחת, ולכן כתב ושלח מאות מכתבים – לסופרים ומשוררים, עורכי כתבי עת, מבקרים ואמנים, פרופסורים וחוקרי ספרות – נואש לתשומת לב, לפרסום, משתוקק להשתייך לחוגים הספרותיים של פולין. עשרות מכתבים כאלה מכוננים סים בקובץ החדש, שכולל גם רישומים ורשימות ביקורת של שולץ משנות ה-30 וה-40, זמן קצר לפני שנרצח על ידי הנאצים ואחרי שהשלים את ספרו הידוע, "חנניות קינמון". אבל אלו בעיקר המכתבים שנותנים ביטוי לאישיותו המסוכסכת של שולץ, לאופן שבו תובע הכרה בו בזמן שהוא מבטל את עצמו, מתנצל, מצטנע, פותח כל מכתב שני ב"תודה מקרב לב על שאתה זוכר אותי" וב"סלח נא לי שהרשיתי לעצמי להטרידך". אם יש משהו שעובר באופן חד וברור מהספר, זהו בדידותו הגדולה של שולץ. בדידות שמלווה בתחושת תלישות וחוסר ביטחון. "אני זקוק לחבר", הוא כותב, "הייתי רוצה להניח לרגע את המשא הזה על כתפיהם של אחרים". וגם "אצלי כאן עצוב מאוד ובודד", "הדיכאון שלי, למרבה הצער, אינו חולף", "האביב היה לי קשה, מריה, לא מכניס אורחים", וכמוכן "נראה לי שרימיתי את העולם באיוו הבר-קה, אבל באמת אין בי כלום". כדי להבין את המנגנון הנפשי של כותבים ואמנים מסוגו של שולץ, אפשר להיעזר בדברים שכתב לחברתו רומנה הלפרן ב-1937, בתגובה למחמאות ששלחה לו: "אם אין לו לאדם ביטחון עצמי ואמונה – טוב לו מאוד לקבלם מזרים".

מבחר
מכתבים,
רשימות
ורישומים
ברוננו שולץ

עורך: יעקב גולומב,
 תירגמה מפולנית:
 מרים בורשטיין.
 הוצאת מאגנס, 285
 עמודים, 98 שקלים